

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Jaroslava Škopka a soudců JUDr. Ondřeje Szalonnáse a Mgr. Jaroslavy Křivánkové ve věci

žalobce: L. F., nar. X,
bytem X,
zastoupen JUDr. Bc. Jiřím Štumarem, advokátem,
se sídlem Plovární 478/1, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje,
sídlím Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2024, č. j. PK-RR/7132/24,

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2024, č. j. PK-RR/7132/24. Jím žalovaný poté, co jeho předchozí rozhodnutí v dané věci bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2024, č. j. 77 A 1/2024-65, znovu rozhodl tak, že zamítl žalobcovu odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Blovice ze dne 26. 6. 2023, č. j. MUBlov 09870/23/ST/Kra. Tím blovický městský úřad jednak podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona, nařídil odstranění „Stavby na pozemcích p. č. X a p. č. XA v k. ú. X“ na pozemcích p. č. X a p. č. XB v k. ú. X (dále též jen: „předmětná stavba“), jednak žalobci podle § 79 odst. 5 správního řádu uložil zaplatit paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
2. V nynější žalobě, která byla u Krajského soudu v Plzni podána dne 31. 12. 2024, žalobce akcentuje, že žalovaný nerespektoval závazný právní názor soudu obsažený v rozsudku ze dne 9. 9. 2024. Nezabýval se totiž otázkou existence veřejného prostranství na pozemku p. č. XA, ale vyšel z názoru silničního správního úřadu. Žalobce trvá na tom, že předmětná stavba s veřejným prostranstvím nehraničí. Napadené rozhodnutí je tedy dle žalobce nepřezkoumatelné. Kromě toho žalovaný nevypořádal veškeré námítky uplatněné v odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Blovice.
3. Soud se nejprve zabýval otázkou splnění podmínek řízení. Jednou z nich je i včasnost podané žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

4. Podle obecné úpravy obsažené v § 72 odst. 1 s. ř. s. platí, že žalobu proti rozhodnutí správního orgánu lze podat do dvou měsíců poté, kdy bylo napadené rozhodnutí žalobci oznámeno doručením jeho písemného vyhotovení nebo jiným zákonem předvídaným způsobem, pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.
5. To je právě případ nyní posuzované věci. Podle § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, platí, že žalobu proti rozhodnutí stavebního úřadu, s výjimkou rozhodnutí o přestupku, lze podat do jednoho měsíce poté, kdy bylo rozhodnutí žalobci oznámeno.
6. Stavebním zákonem z roku 2021 stanovená lhůta k podání žaloby odchylná se od obecné úpravy obsažené v s. ř. s. se aplikuje na nová soudní řízení zahájená po účinnosti stavebního zákona z roku 2021, tedy ve vztahu k této lhůtě po 1. 7. 2024 (srov § 334a odst. 3 věta druhá stavebního zákona z roku 2021; ke stanovení tohoto data viz také usnesení Městského soudu v Praze ze dne 10. 6. 2024, č. j. 10 A 35/2024-23).
7. Jelikož žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci (resp. jeho zástupci, JUDr. Bc. Jiřímu Štumarovi, advokátu) doručeno dne 14. 11. 2024, což sám ostatně v žalobě tvrdí, ale plyne to i z doručky tohoto rozhodnutí, jejíž kopii si soud od žalovaného vyžádal, nutno konstatovat, že lhůta pro podání žaloby proti němu ve smyslu § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, marně uplynula dne 16. 12. 2024 (pondělí). Jak soud uvedl výše, žaloba byla podána dne 31. 12. 2024.
8. Toto zjištění tedy plně postačuje pro závěr o opožděnosti podané žaloby. Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. platí, že soud usnesením odmítne návrh, který byl podán opožděně. Soud výrokem I. tohoto usnesení proto žalobu v této věci odmítl coby opožděnou ve smyslu § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s. a § 306 odst. 1 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona.
9. Nad rámec uvedeného však soud jen dodává, že problematikou uplatnění lhůty k podání žaloby stanovené stavebním zákonem z roku 2021 se již správní soudy v uplynulém roce zabývaly. V rozsudku ze dne 7. 11. 2024, č. j. 3 As 183/2024-26, dokonce NSS dospěl k závěru, že zvláštní úprava žalobních lhůt podle § 306 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, se uplatní i tehdy, pokud bylo žalobci oznámeno konečné rozhodnutí správního orgánu ve věci před účinností uvedeného ustanovení, tedy ještě za účinnosti obecné úpravy lhůt dle § 72 odst. 1 s. ř. s. Tím spíše musí tento závěr platit i pro případy, kdy napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno již za účinnosti právní úpravy obsažené ve stavebním zákoně z roku 2021. Otázka, podle které právní úpravy bylo rozhodováno správním orgánem (tj. zda podle úpravy obsažené ve stavebním zákoně z roku 2006 či z roku 2021) je z pohledu stanovení lhůty k podání žaloby právně irelevantní. To soud konstatuje nad rámec jen z pohledu předpokládaných možných námitek ze strany žalobce, a tedy za účelem úplného vyjasnění věci.
10. Výrokem II. tohoto usnesení soud rozhodl o náhradě nákladů řízení. Učinil tak podle § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. Podle tohoto ustanovení nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů, byla-li žaloba odmítnuta.

Poučení:

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, která se podává do dvou týdnů po jeho doručení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. ledna 2025

Mgr. Jaroslav Škopek v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.